

● Mehmet Durmaz

Analar da Büyür

Anam on beşinde olmuş hamile
Kendi cansız iken bana can vermiş
Fazla söz gerekmez ehl-i kâmile
Hak ona ne inci ne mercan vermiş

Anam beni kucağına alınca
Ben doğarken bütün atlar ölünce
Hele bir de göğsü sütsüz kalınca
Yok yoka karışmış kuru nan vermiş

Nasip almamışız onca emekten
Bağırsak, kurumuş toprak yemekten
Doktorlar çekinmiş ölür demekten
Otlar, ineğe süt; bana kan vermiş

Anamla ben iki çocuk beraber
Büyüdük, büyüttük sekiz birader
Başa ne geldiye demişler kader
Ev bark değil yıkık dökük han vermiş

Analık bellemiş koyun-kuzudan
Erken bıkmış hayat denen geziden
Anam anlamazmış harften yazıdan
Gene de kendince bir irfan vermiş

Anam sabır anam dua bellemiş
Belledikçe beni sevip kollamış
Okur diye mekteplere yollamış
Mektep, mürebbiye, yol erkân vermiş

Anam, garip anam öptüm elini
Torunlar koklasın senin gülünü
Allah'ım bağ bahçe etsin çölünü
Mevla'm her tohuma bir orman vermiş

